

Frälsning

Välkomna i Herrens namn. Jag kommer med välsignelser, mina vänner. Välsignad är denna stund.

Guds änglar har alltid haft möjligheten att tala och manifesteras sig för människor. Många accepterar möjligheten att utvecklade andar manifesteras sig, men förnekar att en kommunikation med högre utvecklade andar – vad man nu vill kalla dem – skulle vara möjligt. Detta är mycket kortsynt och ologiskt. Naturens och universums lagar måste fungera likaledes för det goda som för det onda eller för de många stadierna däremellan. Det är bara en fråga om vilka betingelser som är förberedda och uppfyllda. Om en person förnekar att det är möjligt att kommunicera överhuvudtaget med något väsen som inte är inkarnerat så kan den övertygelsen vara felaktig, men den är åtminstone konsekvent. Att erkänna att det ena är möjligt och utesluta att det andra är möjligt är dock orimligt.

Det finns i själva verket många sätt att undersöka vilka andar man kommunicerar med. Den som vill döma måste under alla omständigheter göra sig besväret att fördjupa sig i det omfattande ämnet hur man prövar andar. Först då kommer den personen att vara i stånd att avgöra varifrån de kommer. Jag har talat om detta ämne och kommer att göra så igen i framtiden. För närvarande vill jag bara säga detta: Om du fortfarande saknar den nödvändiga kunskapen för att avgöra vilka andar du kommunicerar med och vilka lagar som är inblandade, kan du fråga ditt hjärta just nu. Du kommer att få svaret i viss utsträckning, förutsatt att du inte låter dina tvivel fördunkla dina känslor. Om dina känslor är mottagliga och öppna, kommer du att kunna finna och känna harmoni, liksom kärlek, tålmod, visdom och ödmjukhet – eller motsatsen till allt detta. Men ditt hjärta kommer bara att kunna tala till dig och bekräfta vad du vill veta om du är mottaglig, om du är öppen och lägger alla fördomar åt sidan för tillfället.

Och nu, mina vänner, ska jag fortsätta på föredragsserien som jag påbörjade. Förra gången talade jag om jordens skapelse, hur den kom till och hur mänskligheten gradvis utvecklades. Jag berättade för er att jorden är ett resultat, eller en avbild så att säga, av längtan hos de andar som hade fallit och som under lång tid har levt i mörkret. Jag sa också att jorden är lika mycket ett resultat av längtan hos andarna som stannade kvar i Guds värld och som ville hjälpa deras fallna bröder och systrar att komma tillbaka till det gudomliga ljuset. Här på jorden kan man således finna skönhet, kärlek och harmoni, liksom det motsatta, med alla nyanser däremellan. Detta är

beviset på att den jordiska sfären är ett resultat av Guds värld och längtan hos de fallna andarna efter att återförenas med Gud.

I den jordiska sfären finns möjligheten att med den fria viljan utvecklas och bestämma vilken sida man ska följa. I er egen natur kan ni givetvis finna båda strömmarna: den goda strömmen som en gång kom från Gud i fullkomning, samt den onda strömmen som ackumulerades under och efter änglarnas fall. Mellan dessa två strömmar står det medvetna jaget och kan bestämma sig för antingen att ta minsta motståndets väg, som alltid är människans lägre natur, eller att följa sitt högre jag, som är den svåra och smala vägen.

Jag har också nämnt att det alltid har funnits en kommunikation med andens värld, från tidernas begynnelse när den jordiska sfären var relativt ny. Det var då omöjligt för människor att kommunicera med Guds värld på grund av att det fortfarande fanns alltför många orenade strömmar och inställningar i själen, alltför många onda begär och alltför mycket blindhet för att uppfylla de nödvändiga betingelserna. Detta är anledningen till att Gud alltid har sänt individer till jorden som inte var fallna andar. Några av de stora profeterna och så kallade helgon tillhörde den här kategorin. De tog inte bara med sig visdom, kärlek och renhet för att lämna sitt avtryck i denna jordiska sfär, utan på grund av sin natur kunde de kommunicera med Guds änglar. Detta är kortfattat vad jag sa i mitt förra föredrag för att förbereda er på vad jag har att säga i kväll.

Jag skulle vilja berätta för er vad Jesu Kristi frälsning egentligen innebär. Mycket få människor inser dess fulla innebörd, minst av alla de organiserade kyrkorna som nästan helt har missförstått vad frälsning är. Många tror att Kristus dog på korset för alla andras synder och som en följd av det är ingen ansvarig för sina synder, brister och svagheter, för Kristus har sonat för dem genom sin död. Så kan det förstås inte vara, mina vänner. Det skulle vara fullständigt meningslöst. Efter att frälsningens sanna berättelse har förklarats, ser ni att detta inte bara är ett bekvämt missförstånd, utan ni kommer också tydligt att förstå hur detta missförstånd kunde ha uppstått.

Jag har också nämnt att frälsning uppnåddes inte bara i den jordiska sfären, utan i alla tillvarosfärer. Långt innan den jordiska sfären existerade och efter det så kallade änglarnas fall, som jag har beskrivit för en tid sedan mer i detalj, var Guds plan i slutändan att var och en av dessa fallna varelser ska ha möjlighet att komma tillbaka till honom, tillbaka till ljuset och harmonin. Men det var mycket viktigt att Guds lagar aldrig bryts, inte ens i syfte att föra tillbaka de fallna varelserna. Detta var sannerligen en mycket svår uppgift att fullfölja.

Jag förklarade också att var och en som skapades av Gud, skapades fullkomlig på ett visst sätt. Var och en representerade en viss gudomlig aspekt. Syftet var att varje ande skulle utöka den fullkomligheten till andra riken. Låt oss säga att en viss varelse var fullkomlig i kärlek, en annan i

visdom och så vidare. Syftet var att använda den gudomliga makten som vi alla en gång hade för att göra oss fullkomliga i alla andra avseenden och på så sätt till slut bli gudalika. Genom att göra det, skulle ytterligare världar av skönhet uppkomma – andliga världar – för som ni vet formas varje tanke, varje känsla, varje ambition och varje handling i anden och skapar därmed en värld.

Ni vet också att ett antal andar har använt sin gudomliga makt för det syftet och ett antal andra andar har använt sin makt på motsatt sätt. Detta var ursprunget till fallet. Efter fallet organiserade Kristus, som naturligtvis fanns i andevärlden långt innan han föddes som människa, alla andar i Guds värld för att använda all deras styrka och fullkomlighet inom deras särskilda områden för att hjälpa till i frälsningsplanen. I stället för att fortsätta och vidga sin egen växande fullkomlighet, sköt de rena andarna med andra ord upp detta yttersta mål för att använda sina krafter för att organisera och arbeta för frälsningsplanen. Och den här planen finns på alla plan. Nu talar jag förstås fortfarande om de gudomliga sfärerna.

I mörkrets sfärer behövde det gå en viss tid innan något kunde göras. Tillräckligt med andar behövde känna en längtan efter ljus innan ljusare världar, fortfarande i Lucifers rike, uppstod. Utan den längtan, omedveten och blind som den var i början, skulle ingenting kunna förändras, oavsett vad Guds värld skulle ha arrangerat.

På ert språk förflöt det miljoner och åter miljoner år innan den jordiska sfären, på grund av denna längtan, gradvis uppstod. Fler själar började leva på jorden då de var redo att göra det, låg som deras utveckling fortfarande var. Den allmänna och individuella utvecklingen fortskred sedan alltmer. Enbart genom att leva i den jordiska sfären kom de för första gången sedan fallet i kontakt med något gudomligt, dämpad som denna manifestation mestadels kan ha varit.

Under tiden var Kristus upptagen med att förbereda och arbeta i Guds andevärld, planera framåt och sända olika rena andar för att leva på jorden. Han organiserade också undervisning för de nu inkarnerade rena andarna att ta med sig till mänskligheten, antingen genom inspiration och vägledning eller genom en kommunikation med Guds värld. Det är omöjligt för er att föreställa er hur minutiöst allting behövde utarbetas, hur noggrant detta arbete var, så att allting skulle stämma överens med rättvisans gudomliga lagar.

Vid den tiden, oavsett hur långt människor utvecklades andligt, befann de sig fortfarande under Lucifers herravälde när de återvände till andevärlden. Som jag förklarade förra gången omvandlades varje gudomlig aspekt till sin motsatta kvalitet. Den fria viljan, som är gudomlig, omvandlades därför till dominans. Och Lucifer skulle givetvis inte ge upp herraväldet han hade över sina följare. Om en människa, exempelvis, på grund av en förändrad inställning och växande harmoni med Gud, skulle börja frambringa ljusa och vackra sfärer i andevärlden, tillhörde även

dessa sfärer fortfarande Lucifer eftersom han inte släppte sin makt över den här personen. Vid den tiden var dessutom inte någon tillräckligt utvecklad för att frambringa enbart ljusa sfärer. Människor skulle frambringa och äga flera sfärer, harmoniska och disharmoniska sådana.

Detta händer för övrigt hos var och en av er och hos varje människa. Där det finns brister, svagheter och blindhet, kommer motsvarande sfärer att uppstå. Där du är ren och renad, skapar du vackra sfärer. Och du kommer inte bara att äga det bästa, utan även värsta av det som du har byggt. Varje relativt högt utvecklad människa kan därmed bebo ett antal ljusa sfärer, men även dessa sfärer var fortfarande under Lucifers herravälde så länge som frälsningsarbetet i detta avseende inte var färdigt. Det ni kallar för helvetet är för övrigt inte bara en enskild sfär av förfärligt mörker och misär. På samma sätt som det finns många grader i de gudomliga sfärerna, finns det liknande grader i de luciferiska sfärerna.

När tillräckligt många individer var redo och hade kännedom om Gud och medvetet längtade efter att fullständigt förenas med Gud, var tiden mogen för den allra viktigaste delen av frälsningsplanen att utspela sig, som Kristus själv tog på sig. Han hade ett skäl utöver sin oändliga kärlek och medkänsla för alla sina fallna bröder och systrar.

Under fallets gång utvecklade den första anden som föll, Lucifer, en intensiv avundsjuka på Kristus. Det var därmed logiskt att Kristus själv skulle bevisa sin kärlek genom sin stora uppoffring och sitt arbete, inte bara för alla andra fallna varelser, utan även för Lucifer själv, som enbart genom Kristus gärning en dag i en avlägsen framtid skulle finna det möjligt att återvända till Gud och därmed finna den ultimata lyckan. Gud gjorde Kristus till universums konung och som sådan hade Kristus inte bara de högsta privilegierna, utan också det största ansvaret. Genom att bära den tyngsta bördan jämte hans upphöjda ställning, gav han ett ytterligare exempel för världen att följa.

När tiden var mogen, mötte Kristus alltså Lucifer. Mina vänner, jag måste nu be er att inte tro att allt detta inte kunde ha varit på det sättet för att det hela låter alltför mänskligt. Allting som ni har och känner till som människor, inte bara vad gäller ämnen och föremål i abstrakta och konkreta idéer och i språket, utan också i alla slags former som ni känner till, utgör endast en begränsad efterbildning av vad som existerade i anden innan den här materiella världen existerade och i mycket större variation.

När vi nämner att andar pratar eller äger vissa föremål, tror människor att detta är alltför mänskligt och alltför konkret. I anden är emellertid, som jag har sagt upprepade gånger, allting konkret, allting är form. I er värld har endast materiella föremål en form och de så kallade abstrakta tingen har ingen form, för de är osynliga för er. Så är det inte i anden. Kärlek utgör en

form. När du har en vacker tanke, kommer den att skapa en form. När du har en ond tanke, kommer den att skapa en annan form, en konkret form för oss.

Jag ber er att ha detta i åtanke och inte tro att det jag säger till er är barnsligt för att Lucifer och Kristus inte skulle prata tillsammans som två människor. Det kanske inte sker på exakt samma sätt som när två människor pratar. Proceduren kan vara annorlunda. Det är en andlig procedur. Detta är givetvis omöjligt att översätta till det mänskliga språket. Språket som jag måste använda måste därför begränsas för er förståelses skull.

Alltså, för att fortsätta: Kristus skulle möta Lucifer och säga till honom: ”Det finns nu si och så många andar som inte vill förbli trogna mot dig. De har en önskan om att återvända till Gud. Du bör därför låta dem gå.” Lucifer höll inte med om det. Han vidhöll att han inte erkände den gudomliga lagen och att han skulle använda sin makt som han själv ville.

Kristus sa då: ”I så fall måste det vara krig mellan oss, mellan dina krafter och den gudomliga världens krafter.” Chanserna skulle fördelas likvärdigt, vilket innebär att de gudomliga krafterna numeriskt måste vara i minoritet av den enkla anledningen att de goda krafterna är oändligt mycket starkare än de onda krafterna, kanske tjugo mot en. Om man har en helt renad individ mot tjugo mycket orena individer, skulle styrkan hos denna enda rena individ överväga styrkan hos de tjugo orena individerna.

Lucifer sa: ”Även om ett sådant krig ägde rum och även om de gudomliga krafterna vann och tog bort min makt, skulle jag fortfarande inte erkänna Guds lag som rättvis.” Som ni vet från mina tidigare föredrag, utgjorde den här frågan en viktig del av frälsningsplanen, eftersom ingen ska vara evigt fördömd, inte ens Lucifer själv. Och för att ingen evig fördömelse någonsin skulle vara möjlig, skulle Lucifer själv alltid behöva erkänna de gudomliga lagarnas absoluta rättvisa.

Kristus frågade honom därför: ”På vilket sätt skulle du betrakta de gudomliga krafterna som rättvisa?”

Och Lucifer svarade: ”Jag skulle utkämpa ett sådant krig om en individ – från Guds värld, om du vill – skulle leva på jorden som en människa, utan något skydd eller vägledning från Guds värld i avgörande stunder, med en stor del av hans kunskap utsuddad, med materia som stod i vägen och ändå skulle förbli trogen Gud trots mina frestelser och trots de svåraste tänkbara villkoren. Jag skulle erbjuda den personen all världslig makt och lättnad från alla svårigheter om han övergav Gud. Om han förblev trogen Gud under sådana villkor – vilket jag mycket starkt betvivlar, jag säger att det faktiskt är omöjligt – då kommer jag att utkämpa min strid mot dig och jag kommer att erkänna Guds lagar som fullständigt rättvisa.”

Ni ska veta, mina vänner, att varje levande varelse alltid har skyddsandar från Guds värld. Men vissa människors inställning kan hindra dessa andar att komma för nära. De finns likväl där, även om det bara är i bakgrunden, och bevakar att ingenting drabbar deras skyddsling som inte är i överensstämmelse med Guds rättvisa lagar eller som personen kan vara alltför svag för att uthärda. Att stå ensam utan stöd från Guds andevärld i den här jordiska sfären och därtill behöva stå emot alla attacker, utmaningar, svårigheter och frestelser som mörkrets krafter skulle kunna komma på, tycktes verkligen vara en omöjlig uppgift att utföra. Ingen människa hade någonsin varit tvungen att gå igenom något som ens tillnärmelsevis liknar detta. Kristus kan därför inte jämföras med någon annan person som någonsin har levt, oavsett hur ren eller hur underbar lärorna kan ha varit. Kristus har visat i konkret gärning vad andra har lärt ut och han gjorde det under oändligt mycket svårare omständigheter än någon annan någonsin har behövt utstå.

Dessa var alltså villkoren som Lucifer fastställde för att han skulle erkänna Guds lagar som rättvisa. Om denna synbarligen omöjliga uppgift verkligen skulle fullbordas, då skulle striden kunna äga rum. Skulle Lucifer förlora striden, då skulle Kristus kunna utforma sina villkor och Lucifer skulle inte tvivla på Guds rättvisa i något avseende. Detta var då planen. Och Kristus tog själv på sig det av ovannämnda skäl, även om Lucifer inte specificerade att det måste vara han.

Mina vänner, om ni studerar hela Bibeln ur denna synvinkel, kommer ni att få en helt annan förståelse för den. Jag är helt säker på att orsaken till Kristus liv och död nu kommer att bli begriplig för er. Det skulle inte finnas någon mening med att Kristus dör på korset för synder som andra har begått. Om du har begått en synd, behöver du själv räta ut den och ingen annan kan eller *borde* göra det åt dig. Om någon annan skulle göra det åt dig, skulle du inte erhålla någon rening. Du skulle inte få styrkan genom den egna reningsprocessen, som utgör det enda som skyddar dig från att begå synder igen. Så länge den onda roten inte dras ut, måste den återigen frambringa orena frukter. Endast du kan dra ut rötterna till din ondska. Detta var därför inte anledningen till att Kristus led och dog.

Ni kommer också att förstå varför Kristus under en lång tid lämnades helt ensam. Som en människa hade han naturligtvis inte samma kunskap som han hade som en ande. Om han hade haft samma kunskap, skulle uppgiften inte ha varit så svår. Han ägde naturligtvis en viss kunskap, eftersom han är den högsta varelsen i skapelsen. Han hade dessutom åtskillig andlig styrka och visdom. Det skulle dock inte finnas något syfte alls med livet på jorden om – och detta gäller för alla – samma andliga kunskap vore tillgänglig i köttet på samma sätt som när man inte är inkarnerad.

Kristus visste alltså inte exakt vad som stod på spel medan han levde på jorden. Under åren som förflöt fick han en viss kunskap och han hade en vag idé – precis som någon av er kanske har en vag idé – om den uppgift han skulle fullgöra. Vad som kan komma av det, hur det kommer att sluta, vad den exakta meningen är, kommer du inte att veta – och det visste inte han heller. Det var inte meningen att han skulle veta det medan han var inkarnerad. Efter en viss tid måste alla Guds änglar lämna honom. De var med honom under en tid i hans liv, men var inte närvarande när den riktigt svåra uppgiften började.

Som jag har förklarat för er var lärorna som han hade med sig viktiga och underbara, men detta var en ytterligare fasett av hans liv. Det var en nytta som följde vid sidan av. Närhelst allting sker i strikt överensstämmelse med Guds vilja, finns det inte endast ett gott skäl och ett syfte, för många faktorer spelar en roll och många goda syften uppfylls i en enda gudomlig handling. Detta gäller återigen för alla. Att enbart komma med lärorna var dock inte hans fulla anledning till att leva som en människa. Vackra som lärorna är, var de inte nya. I princip hade andra människor också tagit med sig samma läror. Han anpassade dem till sin tid och med hänsyn till mänsklighetens ständiga utveckling, men det var allt.

Uppgiften var, som jag förklarade, att han – lämnad helt ensam och avskuren från Guds värld – var tvungen att motstå Lucifers frestelser, som gjorde den största tänkbara ansträngning för att uppnå sitt mål att få Kristus att falla. Han använde varje tänkbart medel och i detta organiserade han alla sina hjälpare. Tro mig, Lucifer är inte på något sätt dum, även om han visserligen saknar visdom och insikt. Inte heller står han utan stora resurser med sina egna mörka krafter.

Kristus upplevde å ena sidan ingenting annat än lidande – både fysiskt och psykiskt, liksom förnedring, i en utsträckning som ni inte kan föreställa er. Förödmjukelsen och det psykiska lidandet var mycket värre än det fysiska lidandet, illa som även det var. Han erbjöds å andra sidan alla frestelser i mörkrets värld.

Kristus var naturligtvis vad man skulle kalla medial i maximal grad. Hans mediala kvaliteter var så starkt utvecklade inte bara i ett hänseende, utan i alla hänseenden, att de var större än hos någon annan före eller efter honom. Detta var en fördel så länge som Guds värld var nära honom, men när han var avskuren från den, utgjorde detta enbart en ytterligare svårighet, för alla manifestationer som kom till honom hade sitt ursprung från mörkrets värld.

På ett klärvoajant sätt kom han först i kontakt med höga sändebud från den luciferiska världen och senare med Lucifer själv, som framställde sig som en vacker varelse som erbjöd Kristus alla världsliga fördelar han kunde önska sig och en omedelbar lättnad från alla hans lidanden om han accepterade Lucifer och gav upp sin idé om Gud. Lucifer smädade honom i de värsta stunderna av

hans lidanden: ”Var är din kärleksfulla och rättvisa Gud? Om han existerade, skulle han då låta sin älskade son gå igenom allt detta? Om din Gud inte kan erbjuda dig mer, har du det inte bättre med mig? Titta vad jag har att erbjuda dig. Din Gud kan bara erbjuda dig ett intensivt lidande och svårigheter i alla tänkbara avseenden.

Kan ni föreställa er vad detta innebar? Om Jesus hade vetat om hans uppgifts exakta innebörd, hade det inte varit hälften så svårt att stå emot. Men detta var själva poängen. Att ha tvivel i dessa avgörande stunder, tvivel kring allt, kring hans sanna identitet och kring att det finns något klokt och gott syfte med att gå igenom alla svårigheter som han vid den tidpunkten inte kunde förstå – kort sagt, kring allt som han hade lärt sig under de tidigare åren – var oundvikligt. Han undrade ofta om han inte var under någon illusion och om all hans tidigare kunskap inte var en produkt av fantasin. Under dessa stunder av tvivel skulle Lucifer omedelbart vara vid hans sida och stärka sådana tankar.

Det är lätt att föreställa sig hur oerhört svårt det måste ha varit för honom – att vara en människa och ha materien mellan sig och den absoluta sanningen – att förbli trogen Gud och inte ge efter för dessa frestelser som förvärrades av svårigheter. Om villkoren för hans uppgift inte hade varit sådana att även Kristus ibland kan ha tvivlat, skulle hans uppgift inte ha varit så oändligt magnifik. Kristus var därför tvungen att möta samma hinder som materien utgör för alla andra människor, men hans hinder intensifierades i maximal utsträckning. Den materiella substansen utgör en slöja och människan behöver treva för att öppna den slöjan. Jesus Kristus var tvungen att göra samma sak, men under förhållanden som ni endast diffust kan uppskatta den extrema svårigheten i, även med dessa förklaringar. Att stanna kvar på den rätta vägen under dessa omständigheter utan att helt förstå det – mina vänner, ni kan inte riktigt veta vad det innebar. Och att ha ödmjukheten, trots alla tvivlande tankar som passerar, att sätta Gud över allting, även över sitt eget lidande och över att han inte förstod varför, var uppgiften. Det tycktes verkligen vara nästan omöjligt att någon skulle kunna göra det. Men Jesus Kristus gjorde det!

Genom att göra detta, uppfyllde Kristus inte bara villkoren som gjorde att mörkrets värld aldrig skulle kunna hävda att Guds lagar var orättvisa, utan samtidigt statuerade han ett exempel för alla som föddes efter honom. När du befinner dig i lidande och du inte förstår varför, tänk således på Jesus Kristus i ljuset av frälsningens sanna innebörd. Få dig sedan att föreställa dig hans lidanden som något verkligt, inte som någon fiktiv legend, lika verkliga som dina egna lidanden, bara mycket värre. Då blir det så mycket lättare för er att följa hans fotspår och förbli ödmjuka och låta Gud ta över.

Omedelbart efter att Kristus framgångsrikt fullbordat sin uppgift i den jordiska sfären, skedde ett antal så kallade ”mirakler” på jorden, vilket visade mänskligheten att en stor fas i skapelsens

historia var över och att en ny viktig fas skulle börja. Jag skulle kunna tala i timmar och timmar om hans liv på jorden, mina vänner, om hans lidanden och om hans död. Men om ni nu läser Bibeln, kan er egen föreställningsförmåga ge er en bättre uppfattning än tidigare om den djupa innebörden och verkligheten av allt detta.

Efter Kristus fysiska död återvände han till andens värld. Efter att ha uppfyllt villkoren med ett relativt litet antal specialiserade andar utkämpade han en andlig strid i mörkrets värld.

Att andar skulle ha krig, mina vänner, kan återigen låta alltför mänskligt för er. Var tror ni att era krig kommer ifrån? De utgör endast en återspeglning av andligt krig. Ett andligt krig äger naturligtvis inte rum på exakt samma sätt som ett materiellt krig på jorden, men essensen finns likväl där. Hur det äger rum är återigen omöjligt att beskriva, eftersom ni saknar uppfattningsförmågan och förståelsen på samma sätt som jag saknar den fulla förmågan att uttrycka mig i det mänskliga språket. Jag kan därför bara beskriva det på ett något komprimerat sätt som kanske låter symboliskt och kan i viss utsträckning vara symboliskt.

Ett krig ägde alltså rum mellan Kristus och Lucifer. Ni måste använda er inre syn och föreställa er det som om ett krig med vapen eller spjut, som på jorden, hade ägt rum i exakt samma form. Det var givetvis inte på det sättet. Det pågick emellertid ett andligt krig. Lucifer var återigen tvungen att erkänna rättvisan i hur Guds värld fungerar, för som tidigare nämnts kom Kristus för att strida under jämbördiga villkor. Det skulle ha varit i hans makt att inte ta några risker genom att använda större styrka och fler hjälpare. Han gjorde dock inte det och detta var av samma anledning som han tog på sig livet på jorden för att Guds rättvisa skulle bevaras – även i Luciferens ögon. Chanserna var jämna och detta var så uppenbart att inte ens Lucifer kunde förneka det. Detta var viktigt, för planen var, och är, att Lucifer själv i slutändan måste komma dithän att även han kommer att återvända till Gud som den allra sista av alla fallna varelser, eftersom han var den första att vända sig bort från Guds lagar.

Jesus Kristus fullbordade frälsningsplanen i alla delar. Hans uppgift varierade i var och en av de många sfärerna, eftersom varje sfär var annorlunda: i Guds värld där de mångfaldiga förberedelserna gjordes, i den jordiska sfären och i mörkrets värld. Efter att striden var över, inrättades nya betingelser. De har varit rådande sedan dess.

I er historia läser man att Kristus på tredje dagen, efter hans nedstigning till helvetet, steg upp till himlen. De olika detaljerna som bevarades i Bibeln bekräftar på ett sätt allt detta för er, även om tidsaspekten inte är helt exakt. Tiden är alltid en ”översättning”, så att säga, för i anden är tiden – om det finns något sådant – individuell, psykisk och mycket annorlunda. Men detta spelar ingen roll, för mänskligheten har gjort en symbol av dessa tre dagar.

De nya betingelserna innebar att alla människor gavs möjlighet att vända sig till Gud under sin utveckling på jorden, där de går från det ena livet till det andra. Lucifer behöll alla rättigheter att fresta människorna att ge efter för honom, genom att ge efter för sin egen lägre natur. Om de skulle stå emot det, skulle de inte längre vara föremål för den luciferiska världen, för dörrarna var nu öppna för att förena sig med sin Skapare och leva i de gudomliga världarna ännu en gång. Till och med fällorna och frestelserna som Lucifer kunde använda var från och med den tidpunkten begränsade. I överensstämmelse med den gudomliga lagen har Guds andevärld nu rätt att ingripa. De gudomliga lagarna måste iaktas med exakthet, mörkrets makter är begränsade i sin aktivitet och måste i slutändan stå under Guds jurisdiktion.

Det är nödvändigt att Lucifer fortfarande äger en viss frihet, inte bara för den nu så ofta förklarade anledningen att han alltid måste erkänna den gudomliga rättvisan, utan också som ett nödvändigt medel för utveckling. Ondskan måste i många fall upplevas i sin fulla vidd innan den kan övervinnas av den fria viljan och på individens eget initiativ. Längtan efter att övervinna måste växa genom en ständig ökande upplysning i varje individs själ och detta är ofta bara möjligt när man har gått igenom mörker.

Att en sådan upplysning inte kan komma under en enda livstid är självklart. Att uppnå den fullkomlighet som behövs för att komma in i Guds rike – fullkomligheten som förlorades genom fallet – och att göra sig av med allt mörker som har fallit över en själ, kan aldrig ske under en livstid. Många, många liv eller inkarnationer är verkligen nödvändiga. Livet på jorden är som en skola där man utvecklas från den ena klassen till den andra. Ibland kan man stanna ett tag i en klass och sedan kan man ha en eller flera inkarnationer i följd där man åstadkommer en hel del.

Människor som inkarnerar från mörkrets värld kommer först med mycket låga och grova instinkter. Först efter många inkarnationer och karmiska skulder som har arbetats av – och ofta efter ett visst lidande och ett antal gudomliga influenser – kommer inställningen att börja förändras, sakta men säkert. När sinnena har börjat förfinas lite grann, då börjar det verkliga arbetet med att finna och rena sig själv och för denna fas är återigen många inkarnationer, åtföljt av förändrade betingelser och omständigheter, nödvändiga.

Även i denna påföljande fas, har många individer ännu inte styrkan att finna Gud i verkligheten. Alltför mycket av det lägre jaget är fortfarande närvarande för att inte ge efter för den luciferiska världens inflytande, oavsett om inflytandet kommer i form av en direkt inspiration eller genom ovetandes mänskliga instrument. Det kommer då återigen att behövas ett stort antal liv för att vakna tillräckligt för att stärka sin viljekraft för den avgörande egna reningsprocessen. Först då kommer en ytterligare fas där den mycket gradvisa reningsprocessen börjar. I varje liv är

betingelserna förberedda så att en viss sida av det lägre jaget har bäst möjlighet att transformera sig.

Ni förstår, det kan inte vara på något annat sätt, för det vore omöjligt att inom en livstid nå den nödvändiga fullkomlighet som behövs för att komma in i Guds rike för alltid. Med varje liv, även i det värsta fallet, utvinns något, även om fördelarna endast kan upplevas fullt ut vid en senare tidpunkt när individen slutligen tillkännager: ”Min väg leder till Gud. Jag kommer inte att lyssna på mitt lägre jag”, detta jag som ständigt och magnetiskt är i kontakt med mörkrets värld. Det högre jaget, som är mycket mer i bakgrunden och mycket svårare att nå genom alla lager av ofullkomligheter, är dock i ständig kontakt med den gudomliga världen.

Den yttre personligheten, med dess viljekraft och förmåga att bestämma sig för det ena eller andra, äger en dag medlen att ta det avgörande steget: ”Jag tillkännager mig för Gud, för mitt högre jag, med allt vad det medför” och bortse från lättjan, bekvämligheten och minsta motståndets väg att ge efter för sina brister. Oavsett om bristerna fortfarande består i mord, stöld, ondska eller nu endast består i själviskhet, svartsjuka, avundsjuka, förbittring, lättja eller något annat, gör i princip ingen skillnad. Den som verkligen tillkännager och bestämmer sig och står fast vid beslutet att följa vägen till Gud – därmed Kristus frälsning – kan inte förbli föremål för den luciferiska världen. Lucifer kommer inte ha någon makt över en sådan individ, vare sig på jorden eller i andevärlden.

Det är på detta sätt som Kristus har öppnat dörren. Ni kan nu förstå varför det sägs att Kristus frälste er från era synder. Detta stämmer endast i bemärkelsen att er stora synd att falla, att inte förbli trogen Gud och att vid en tidpunkt bli en del av mörkrets värld, inte har som konsekvens att man blir evigt utesluten från de gudomliga världarna. Från detta har Kristus verkligen frälst er och för detta har ni onekligen all anledning i världen att vara tacksamma mot honom. Genom honom har ni nu möjligheten att genom egen ansträngning och utveckling passera tröskeln. I den bemärkelsen är det korrekt att säga att Kristus dog för era synder. Tolkningsen att Kristus dog för alla era synder och alla era brister är dock mycket felaktig.

Detta är mycket kortfattat berättelsen om universums skapelse, änglarnas fall, skapelsen av denna jordiska sfär samt frälsningen genom Jesus Kristus.

I början av den här serien uppmuntrade jag er, mina vänner, att ställa alla frågor som ni funderar över kring detta ämne som inte har besvarats i dessa föredrag. Jag skulle vilja föreslå att ni tänker över vad jag har berättat för er. Läs mina ord igen, eftersom man missar så mycket när man bara hör ett föredrag för första gången. Förbered sedan era frågor och jag besvarar dem gärna, liksom alla andra frågor.

Var välsignade, mina kära vänner, var i Gud och i Kristus.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-04-21